

Αναγκαίες μεταρρυθμίσεις που πρέπει να έρθουν το 2019

Του Μιχάλη Αντωνίου*

Το 2019 είναι η προτελευταία χρονιά της δεύτερης δεκαετίας του 21ου αιώνα, μιας δεκαετίας στη διάρκεια της οποίας η κυπριακή οικονομία τραυματίστηκε βαριά, σείστηκε συθέμελα το άλλοτε κραταιό τραπεζικό μας σύστημα και δοκιμάστηκαν οι σύνολες αντοχές του οικοδομήματος.

Ταυτόχρονα, στη διάρκεια της ίδιας δεκαετίας ανακαλύψαμε τις δημιουργικές δυνάμεις του παραγωγικού ιστού της Χώρας, επιχειρήσεων και εργαζομένων. Με σχέδιο και πειθαρχία, σταθήκαμε όρθιοι ξανά, σε χρόνο ρεκόρ ξορκίσαμε τις ειδικότερες συνέπειες της χρεοκοπίας και στο έτος που φεύγει ξαναβάλαμε, μετά από έξι χρόνια, την πατρίδα σε επενδυτική βαθμίδα, καταπώς αξίζει στα Κράτη με αυτοσεβασμό.

Στο 2019, η Κύπρος καλείται να διαχειριστεί καθοριστικές για το μέλλον προκλήσεις. Από την

πρώτη μέρα του έτους δοκιμάζεται το Σχέδιο «Εστία», η επιτυχία του οποίου θα κρίνει την πορεία μείωσης των μη εξυπηρετούμενων δανείων, μακράν το δυσκολότερο κατάλοιπο της κρίσης. Η διαρκής μεγέθυνση

των εποπτικών απαιτήσεων σε συνδυασμό με το εύρος των ΜΕΔ ασκούν τεράστιες πιέσεις στο χρηματοπιστωτικό μας σύστημα.

Δύο μήνες αργότερα, τον Μάρτι, αρχίζει η συλλογή εισφορών για χρηματοδότηση του ΓΕΣΥ, ενός σχεδίου για την αρχιτεκτονική του οποίου η ΟΕΒ διαπνέει σοβαρές επιφυλάξεις. Το ΓΕΣΥ αλλά και η αυτονόμηση των δημόσιων νοσηλευτηρίων δεν μπορεί να αποτύχουν, καθώς το τίμημα θα είναι μια τεράστια μαύρη τρύπα στην οικονομία.

Το 2019 ξεκινά με τις επιχειρήσεις να έχουν αύξηση εργατικού κόστους κατά 2.35% και με τους εργαζόμενους να έχουν μείωση απολαβών κατά 2.2% λόγω των εισφορών σε ΓΕΣΥ και Κοινωνικές Ασφαλίσεις. Μέσα στις συνθήκες αυτές, διαρκώς ενισχύονται οι πολεμικές ιαχές των συντεχνιών σε κείριους τομείς όπως η τουριστική και κατασκευαστική βιομηχανία, προκαλώντας απουσίες για την εργατική ειρήνη και τη διατήρηση της αναπτυξιακής δυναμικής της οικονομίας μας. Η ανανέωση των συμβάσεων στους κλάδους αυτούς και σε όλους τους άλλους που εντάσσονται στον διαπραγματευτικό κύκλο του 2019 πρέπει να γίνει ειρηνικά και μέσα στα πλαίσια των αντοχών των επιχειρήσεων. Ελπίζω ότι στη νέα χρονιά η Πολιτεία θα αντιληφθεί την αναγκαιότητα ρύθμισης των απεργιών στις ουσιώδεις υπηρεσίες, για προστασία του κοινωνικού συνόλου από αυθαίρετες και καταχρηστικές απεργίες.

Με δεδομένη τη καλιναγωγή της ανεργίας, το στοίχημα του 2019 είναι να τεθεί σε εφαρμογή αποτελεσματικός μηχανισμός ικανοποίησης των πειστικών αναγκών σε εργατικό δυναμικό, αφού με τους υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης οι ελλείψεις κατάλληλου προσωπικού διαρκώς διογκώνονται.

Μια νέα βιομηχανική στρατηγική είναι αναγκαία όσο ποτέ, αφού οι ανταγωνιστές μας ήδη μπαίνουν στην 5η Βιομηχανική Επανάσταση.

Βαρόμετρο της σοβαρότητάς μας θα είναι η πρόωψη της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης, την οποία η ΟΕΒ δεν πρόκειται να εγκαταλείψει. Τα τραυματικά γεγονότα του 2018 δεν μας επιτρέπουν να ολιγωρήσουμε. Ανάλογης βαρύτητας είναι η μεταρρύθμιση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, το νοικοκύρεμα και η αναβάθμιση της ποιότητας σε δήμους και κοινότητες. Μεταρρύθμιση της Δημόσιας Διοίκησης και επιτάχυνση της ψηφιοποίησης της οικονομίας δεν είναι επιλογές, είναι θέμα επιβίωσης. Αναγκαιότητα η επιτάχυνση της απονομής της δικαιοσύνης με την έναρξη λειτουργίας του Εμπορικού Δικαστηρίου και την εφαρμογή σχεδίου ριζικής μεταρρύθμισης του συστήματος.

Τεράστια πρόκληση για την Κύπρο η επίτευξη των στόχων Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας στην παραγωγή ηλεκτρισμού, στη θέρμανση - ψύξη και στις μεταφορές. Το 2019 είναι η τελευταία ευκαιρία πριν το ορόσημο του 2020, έτος κατά το οποίο ο εφιάλτης επιβολής δυσβάστακτου προστίμου θα προβάλλει απειλητικά.

Για την Ευρώπη μαύρη χρονιά θα είναι το 2019, αφού τον Μάρτι αποχαιρετούμε (ελπίζω προσωρινά) τη Μεγάλη Βρετανία από την Ένωση, με τον κίνδυνο ενός χαοτικού, άτακτου Μπρέξιτ να δημιουργεί εφιαλτικές προοπτικές.

Από την άλλη, τον Μάη ανανεώνεται η Ευρωβουλή και τον Νοέμβριο η Ένωση αποκτά νέα Επιτροπή και έχει την ευκαιρία για ένα καινούργιο ξεκίνημα. Ένα καινούργιο ξεκίνημα για τα θεμελιώδη ζητήματα όπως Μεταναστευτικό, τρομοκρατία και λαϊκισμός.

Για το διεθνές σκηνικό θα σταθώ μόνο στους κινδύνους που δημιουργούνται για την παγκόσμια ανάπτυξη από τον εμπορικό πόλεμο αλλά και από μια απευκταία επιβράδυνση της οικονομίας των ΗΠΑ, η οποία εισέρχεται στον 11ο χρόνο συνεχούς ανάπτυξης ενώ ο μέσος όρος είναι τα επτά έτη. Όπως αναφέρει το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, η παγκόσμια οικονομία δεν διαθέτει σήμερα τα συστατικά που υπήρχαν το 2008 για γρήγορη αντίδραση και επαρκή διαχείριση μιας νέας κρίσης, όμοιας με την προηγούμενη.

Όλα αυτά μάς επιβάλλουν σύνεση, μείωση του χρέους, περαιτέρω αναβάθμιση του αξιόχρεου και της πιστοληπτικής μας ικανότητας, βελτίωση της ανταγωνιστικότητας και διαρκή εκσυγχρονισμό και ψηφιοποίηση των δομών και των μηχανισμών μας.

Η Κύπρος καλείται να διαχειριστεί καθοριστικές για το μέλλον προκλήσεις